

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΟΘΩΝ κτλ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνεται ἡ σύστασις ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐκ τῶν ΚΚ. Μισαήλ, Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος, Σπυρίδωνος Ἀνωριάνου, Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, Γρηγορίου Γ. Παππαδοπούλου, καθηγητοῦ, Λασκ. Π. Λασκαρίδου καὶ Γεωρ. Ἀγγελοπούλου, ἑλάρχου, πρὸς ἵδρυσιν ἐνταῦθα μνημείου εἰς τὸν ἀειμνήστον Πατριάρχην Γρηγόριον.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Μαΐου 1862.

Ὑπογ. ΟΘΩΝ.

Προσυπογ. Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς.

Μεταξὺ τῶν ἐνδόξων τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας γεγονότων, τῶν μεγάλων ἐκείνων ἠρωϊκῆς ἀφοσιώσεως παραδειγμάτων, διαπρέπει πάντως ὁ μαρτυρικός τοῦ αἰοδίου πατριάρχου Γρηγορίου θάνατος· διότι μέγα ὄντως θέαμα παριστᾷ, οὐ μόνον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ὀρθοδοξίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἐν γένει, τὸ ἄκρον ἐκεῖνο τοῦ ἑλληνισμοῦ πρόσωπον, ὁ ἀρχιερεὺς ὁ τὰ ναυάγια τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας καὶ ἐθνότητος καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς θεῖον ζώπυρον ἐν τῇ θυσιαστηρίᾳ περιθάλπων ποτὲ, ἀπὸ τῆς ἀγχόνης ἐκτείνων τὰς χεῖρας καὶ εὐλογῶν τὴν ἐθνικὴν ἀνάστασιν καὶ συγχωρῶν τοὺς θημίους αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὸ γεγονός τοῦτο, μετὰ κλείστων ἄλλων, τραυτῶς τεκμηριοῦν τὴν ἀδιάσπαστον σχέσιν τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τὸ ἀληθές τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας πνεῦμα, ἐπίδρασε μάλιστα καὶ θέλει ἐπ' ἀγαθῶν ἐπιδρᾷ ἐπὶ τὸ αἶσθημα καὶ τὸ φρόνημα τῶν Ἑλλήνων.

Πρὸ τίνος ἤδη καιροῦ ἐγένετο φροντίς, διὰ τῆς προθύμου συμπράξεως τοῦ Κ. Γεωργίου Ἀγγελοπούλου, πρὸς πατρὸς ἀνεψιοῦ τοῦ αἰοδίου πατριάρχου, ὅπως εἰκὼν τις, θεωρηθεῖσα ὡς παριστώσα τοὺς σεβαστοὺς ἐκείνους χαρκατῆρας, κατασταθῆ, συντελούσης καὶ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κοινοτέρα, ὅπως, ὡςτις παραμυθία καὶ ἐλπίς, ἐμπνέη διηνεκῶς τὰ θερμὰ ἐκεῖνα καὶ ἀγνά τῆς φιλοπατρίας αἰσθημάτων, ἅπερ ἐνεψύχουν ἐκεῖνων ζῶντα· διότι τοῦ καλοῦ τούτου τῶν ἡμετέρων πατέρων ἠθικοῦ κλήρου κατὰ τὰς παρούσας μάλιστα περιστάσεις καὶ τὰς μελλούσας τύχας τῆς πατρίδος ἀνάγκην ἔχομεν.

Ἀλλ' ὁ σκοπὸς ἀπολείπεται πάντως ἀτελής, μέχρις οὗ ἀνεγερθῆ δημοτελές τι μνημεῖον, ἄξιον τῶν αἰσθημάτων, ἅπερ μέλλει νὰ παριστᾷ· ἔθεν τὸ καθήκον τοῦ νὰ ἐκφρασθῆ δημοσιώτερον ἢ ἐθνικῆ εὐγνωμοσύνη συναισθανθέντες πολλοὶ τῶν ἐκτὸς καὶ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ὁμογενῶν, καὶ πρόθυμοι ὄντες νὰ καταβάλωσιν ἐπὶ τούτῳ, ἀπετάθησαν εἰς ἡμᾶς, ὅπως ἀποτελέσωμεν ἐπιτροπὴν τὴν φροντίσουσαν περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ἐθνικῆς ταύτης εὐχῆς.

Εὐγνωμόνως λοιπὸν ὑπακούσαντες, καὶ νομίζοντες εἶ-

εἰς τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου, συμβόλου ὄντος πανελληνίου δόξης, ὅπως τηρηθῆ ἡ οὐσιώδης αὐτοῦ χαρακτήρ, καὶ τὴν ἐπινοήσιν καὶ τὴν πραγματοποίησιν, ἀρμόζει μάλιστα πάντες οἱ φίλοι τῆς ἑλληνικῆς εὐκλείας νὰ συμμετάσχωσιν, ἀποτεινόμεθα εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς καὶ ἀναγγέλλομεν αὐτοῖς, εἶτι διὰ τοῦ ἀπὸ 10 ἰσταμένου Β. διατάγματος διωρίσθη ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἐκ τῶν ὑποφαινομένων, ἧτις θέλει φροντίσει περὶ τῶν ἐξῆς.

Αὐν. Θέλει εἰσπράττει πᾶσαν αὐθόρμητον ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ μνημείου προσφορὰν, Ἑλλήνων καὶ φιλελλήνων· ὅπως δὲ ἕκαστος, κατὰ τὸ μέτρον τῆς δυνάμεώς του, δώνηται συνεισφέρων νὰ μετέχη τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου, ἢ προσφορὰ θέλει γίνεσθαι δεκτὴ, ὅσον μικρὰ καὶ ἂν ᾖναι, ἐκδιδομένου τακτικοῦ διπλοτύπου καὶ κατατιθεμένων τῶν χρημάτων εἰς τὴν τράπεζαν.

Εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἀπ' ἀρχὴν κατέβαλεν ἤδη ὁ Κύριος Γ. Ἀγγελόπουλος ὄρ. 3,000.

Βον. Ἀναλόγως τοῦ εἰσπραττομένου ποσοῦ θέλει φροντίσει νὰ σχεδιασθῆ ἢ προπλασθῆ τὸ μνημεῖον, διὰ διαγωνισμοῦ Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν ἐνταῦθα, κατ' ἀκριβές τι πρόγραμμα, ἅπερ συντάξασα θέλει ἐγκαίρως δημοσιεύσει ἐπὶ ὠρισμένη προθεσμίᾳ, ὡς καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ κανονισμόν.

Γον. Παραλαμβάνουσα πέντε τεχνολόγους, ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν καταλληλοτάτων Ἑλλήνων καὶ ἀλλοδαπῶν, θέλει ἀναθεῖναι εἰς τὴν ἔγκρισιν αὐτῶν τὰ ἐμφανισθησόμενα ἀνευρόμως σχέδια. Τὸ δ' ἐγκριθησόμενον θέλει δημοσιεύσει μετὰ τοῦ ἀνήκοντος προϋπολογισμοῦ καὶ τοῦ καταλόγου τοῦ μέχρι τοῦ καιροῦ ἐκεῖνου εἰσπρατταμένου ποσοῦ τῶν προσφορῶν.

Δον. Θέλει ἐπιδιδῆσαι εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ ἀγορὰν τοῦ γηπέδου, εἰς ἐκτέλεσιν καὶ τοποθέτησιν τοῦ μνημείου, δι' ἑαυτῆς καὶ διὰ καταλλήλων ἐπιστατῶν.

Δεῖται δὲ προσπαθῆσαι δι' οἰουδήποτε μέσου νὰ ἐπιτύχῃ τῆς μετακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ αἰοδίου πατριάρχου ἐξ Ὁδησοῦ, ἅπερ θέλουσι κατατεθῆ ἐν τῷ μνημείῳ τούτῳ.

Εον. Ἐτέλος θέλει δημοσιεύσει ἐκθεσιν τῶν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους πρακτικῶν αὐτῆς, μετ' ἀκριβοῦς σχεδίου τοῦ ἤδη ἱδρυμένου μνημείου.

Πεισισθότες οὖν οἱ ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς, ἐννοοῦντες τὸ καθήκον τῆς πανδημίου ἐκφράσεως τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, ἐνθουμούμενοι τὴν ἐπίδρασιν τῶν μνημείων ἐπὶ τὸν καταρτισμὸν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, καὶ ἐπὶ τὴν πρόοδον τῆς ἐγχωρίου καλλιτεχνίας θέλουσι σπεύσει ν' ἀποδείξωσι διὰ τῶν πράξεών των, εἶτι οἱ ἀποταθέντες πρὸς ἡμᾶς καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐγενόμεθα ἀπλοὶ διαρμηνεῖς τῶν γενναίων αὐτῶν αἰσθημάτων καὶ παρεστάθημεν εἰσιτηγῆται μόνον τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου, εὐχόμεθα νὰ ἴδωμεν ταχέως περὶ τὸν ἀνδριάντα τοῦ πατριάρχου καὶ ἄλλους ἱδρυμένους ἄλλων προμάχων τῆς ἐθνεγερσίας, παρορμῶντας τοὺς ἐπιγόνους εἰς ἀρετὴν καὶ φιλοπατρίαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Μαΐου 1862.

* ΜΙΣΑΗΛ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Μητροπολίτης Ἀθηνῶν
* καὶ πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

* ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ, Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

* Γ. Γ. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, καθηγητῆς καὶ γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς.

* ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ, ἑλάρχος.

* ΛΑΣΚ. Π. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ, ταμίης τῆς ἐπιτροπῆς.